

Szekták Európában

Határozat az Európában működő szekták ügyében

Az Európa Parlament,

- tekintettel az 1950. november 4-i, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelmére vonatkozó Európai Egyezményre,
 - hivatkozva az Európai Közösség alapító okiratára, nevezetesen annak F cikkelye 2. fejezetének (paragrafusának) K 1., 2., 5., 6., 7. és K 3. pontjaira, hivatkozva a gyermeki jogokra vonatkozó 1992. július 8-i határozatára,
 - valamint az Európai Tanács 1178/1992-es, a szektákra és új vallásmozgalmakra vonatkozó ajánlására
- a) kinyilvánítva, hogy a demokratikus jogállam megalkotóinak alapelveivel – tolerancia, lelkiismereti és vallásszabadság, gondolati, egyesülési és gyülekezési szabadság – teljes mértékben egyetért,
- b) megállapítva, hogy a közelmúltban lezajlott franciaországi események, különös tekintettel az 1995. december 23-án Vercors környékén bekövetkezett 16 halálesetre (köztük 3 gyermeké), fényt derítettek egyes, szektának nevezhető csoportosulások veszélyes tevékenységére,
- c) konstatálva, hogy a szekták és a szekta jellegű csoportosulások egyre nagyobb teret nyernek és egyre változatosabb formákat öltenek világunkban,
- d) elismerve, hogy számos, az EU határain belül működő vallási és másfajta szekta teljesen legitim, ennél fogva jogosan igényli, hogy szervezete és tevékenysége az Emberi Jogok Európai Konvenciójában lefektetett személyiségi, illetve szabad vallásgyakorlási jogok védelme alá essék,
- e) végezetül leszögezve, hogy egyes szekták, melyek az EU területén nemzetközi hálózatot építettek ki, az emberi jogokat sértő, törvénybe ütköző, büntetendő tevékenységet folytatnak: veszélyeztetés, szexuális zaklatás, szabadságkorlátozás, emberkereskedelem, agresszív magatartásra való felbujtás, rasszista ideológia terjesztése, adócsalás, illegális pénzalap-átutalások, fegyver- és droggereskedelem, a munkajog megsértése, illegális orvosi tevékenység;
- 1) leszögezi, hogy garantálni kell a lelkiismereti, gondolat- és vallásszabadsághoz való jog, valamint az egyesületi jog érvényesülését, s ezt csupán a magánszféra, az egyéni szabadságjogok kötelező tiszteletben tartása korlátozhatja, amennyiben elejét kell venni az olyan tevékenységeknek, mint például a kínzás, az embertelen, a lekezelő bánásmód, az ember kihasználása;
- 2) felkéri a tagállamokat, biztosítsák, hogy országaik igazságszolgáltatási és rendőri szervei éljenek az érvényben lévő jogi eszközökkel és lehetőségekkel, szorosabban működjenek együtt az Europol keretein belül, megakadályozandó az egyén jogainak megsértését, amire egyes szekták tevékenysége alapos gyanút szolgált;
- 3) felhívja továbbá a tagállamokat, tegyék kellően hatékonyá igazságszolgáltatási, adózási és büntetőjogi intézményrendszerüket annak érdekében, hogy azok eredményesen lépjenek fel a törvénytelen ségkre hajló csoportok ellen, tevékenységük megakadályozására;
- 4) felszólítja a tagországok kormányait, hogy kellő megfontoltsággal adományozzák az adókedvezményt és jogi védelmet biztosító vallási szervezet státust, illetve indokolt esetben vonják azt meg a titkos vagy büntetendő gyakorlatot folytató csoportosulásoktól;

- 5) felhívja a tagállamokat, gondoskodjanak a szektás tevékenységgel kapcsolatos adatok és információk cseréjéről, a kölcsönös tájékoztatásról;
- 6) felkéri a Tanácsot, hogy dolgozzon ki, ajánljon és fogantossítson olyan intézkedéseket, amelyek az Európai Közösségről és az érvényben lévő jogrendszeréről szóló egyezmény VI. cikkelyében leírt eszközök következetes alkalmazásából adódnak, s ily módon tegye lehetővé az Európai Közösség országaiban működő illegális szekták tevékenységének ellenőrzését, illetve korlátozását; felhívja továbbá a Tanácsot, hogy bátorítsa a tagállamokat a Közösségen kívüli országokkal való hatékonyabb együttműködésre annak érdekében, hogy nagyobb sikerrel lehessen felkutatni az eltűnt személyeket, és megtalálásuk után eredményesebben lehessen őket reintegrálni a társadalomba;
- 7) felhívja a Bizottságot, illetve a tagállamokat, tanúsítsanak maximális éberséget annak érdekében, hogy a szekták jellegű csoportosulások ne juthassanak a törvényes társadalmi testületekhez megillető jogokhoz;
- 8) felkéri közjogi és belügyi bizottságát, hogy a nemzeti parlamentek megfelelő bizottságainak javasolja, tűzzék ki soron következő bizottsági ülésük napirendjére a szektakérdést, és egyrészt mozdítsák elő az egymás közti információcserét ezen csoportok szervezetét, működését és viselkedését illetően, másrészt igyekezzenek közös koncepciót kialakítani a tekintetben, milyen eszközökkel lehetne meggátolni a nemkívánatos szektatevékenységet, milyen stratégiával lehetne biztosítani a lakosság védelmét. A kialakított konszenzust azután jelentés formájában tárhatnák a Bizottság plénuma elé;
- 9) megbízza az Elnököt, hogy jelen határozatát tárja a Tanács, a Bizottság, a tagállamok kormányai, illetve parlamentjei, valamint az Európa Tanács elé.